

med Rette kan siges, at Erfaringen har vist, at man i de 2 Lande, Tyskland og Sverige, har opnaaet saa overordentlige store Resultater af den Bessyttelse, man er gaaet ind paa. I Tyskland synes man nu at raabe lige saa højt paa de daarlige Tider, paa Landbrugets økonomiske Ruin, paa, at man skal tage mere og mere fat fra Regeringens Side paa at støtte Agravterne o. s. v. o. s. v., som man gjorde, inden Korntolden blev gennemført. Og hvad Sverige angaar, ja, saa tror jeg, at i alt Fald den sydlige Del af Sverige, som dog staar vore Forhold nærmest, dog snarere turde have haft Tab end Fordel af den Toldbessyttelse, som de have faaet, hvis der ikke var en Bessyttelse, som særlig har været til Fordel for Skaane og givet denne Provins en særdeles stor Gevinst, nemlig Bessyttelsen for Sukkerindustrien. Forholdet er jo simpelt hen det, at Sukkerroer vel næppe dyrkes stort nordligere end Skaane, og med den stærke Sukkerbessyttelse i Sverige følger, at Skaane er bleven den monopoliserede Sukkerproducent for hele Sverige. Men ser man bort her fra, turde det være meget tvivlsomt, om man ikke derovre snarere har haft Tab end Fordel af den Bessyttelse, man har faaet. Og det er endda ikke saa underligt, thi Sagen er jo, at man ikke har faaet Bessyttelsen for ingen Ting, men samtidig med at man fik Bessyttelse paa Korn, blev man nødsaget til ogsaa at gaa ind paa at give Industrien Bessyttelse, en gennemgaaende Bessyttelse for de Industriegrene, som ikke tidligere have haft det og en stærk Forhøjelse for de andres Vedkommende. Derigennem er man dels altsaa blevet nødt til at betale Landets egne Produkter, som man skal bruge, dyrere end før, og dels har man gennem Korntolden og Industriebessyttelsen nødvendigvis maattet komme til at forhøje Arbejdslønnen, saaledes at Fortjænksten turde være bleven et Minus, hvis ikke, som sagt, den særlige Bessyttelse paa Sukker havde været. Jeg tror derfor ikke paa, i alt Fald som Forholdet er for Øjeblikket, at der er nogen Grund for Landmændene til at fordre nogen Bessyttelse for deres Korn. Noget andet er ganske vist den Told paa Majs, her foreslaas. Skal den Told nytte, ja, saa maa den være saa høj, at den omtrent er prohibitiv, ellers synes jeg ikke, der er megen Mening i den; men det kan nok være, at de 1½ Ore, der foreslaas pr. Bund Majs, i Virkeligheden vil føre til, at Majs udelukkes her fra Landet til Brænderibrug. Skal det nu være til Nytte for Landbruget, vil det jo komme an paa, om man gennem denne Majstold kan bevirke, at Brænderierne ville bruge danske Produkter. Det er na-

turligvis en Undersøgelse værd, men jeg tør ikke have nogen Mening om, hvor vidt Tolden vil have denne Følge eller ikke. Er der nogen Sandsynlighed for, at den vil have det, saa skal jeg, da jo Majs er et fremmed Produkt, der ligesaa godt kan bære Told som Ris og den Slags Ting, ikke have noget imod denne indirekte Bessyttelse. Derimod ser jeg mig sikkert ikke i Stand til at stemme for at paalægge en Meltold. At det skal være til Nytte for Landbruget, tror jeg ikke paa. Jeg ved jo nok, at der er dem, som sige, at saa ville Møllerne betale det danske Korn dyrere end hidtil, men det tror jeg ikke paa. Jeg tror, at Møllerne ville tage deres Korn, hvor de kunne faa det billigst, uden Hensyn til om det er dansk eller ikke dansk Korn. Jeg kan i det hele taget ikke ret forstaa, at vi her skulde forandre vor Toldlovgivning blot af den Grund, at man i et eller andet Naboland falder paa at give en Eksportpræmie. Det ser jeg ikke, der er tilstrækkelig Grund til, og der er saa meget mindre Grund til det her i dette Tilfælde, som der jo ingen er, der ved, hvad de Bestræbelser, der for Øjeblikket ere oppe i Tyskland, og som jo dog gaa ud paa at skaffe Eksportpræmie paa Korn, og derimod tage den bort fra Møllerne, ville føre til. Jeg ser ikke rettere, end at det er Meningen med Ophævelsen af de saakaldte Identitetsbeviser. Man maa dog først se, hvad de Bestræbelser ville føre til. Hvis de føre til at Agravterne, i alt Fald de nordtyske Agravter, fik deres Villie paa det Punkt — det er muligt, maatte endogaa sandsynligt, at de ikke saa det, men absolut umuligt er det heller ikke — ja, saa var der jo ingen Grund til at forhøje Meltolden. Maa jeg saa spørge, skulde vi, saa snart noget saadant skete, hvorved der i Virkeligheden vilde gives en vis ubestemmelig Præmie for Udførsel af Korn, straks sige: ja, saa maa vi ogsaa have en Korntold, og det vilde jo være en Korntold ikke paa Hvede, men just en Korntold paa Rug — thi det er vel nærmest Rug, der udføres fra de nordøstlige Provinser i Preussen — det kan jeg dog ikke tro. Skal man indrette saadanne Toldsatser af den Besskaffenhed paa Grund af, at der i Nabolandene kan fremkomme Eksportpræmier etc. forekommer det mig rigtignok, at saa maatte det i alt Fald være saaledes, at de hævedes og sænkedes, eftersom Forholdene stille sig i Nabo-Landene. Hvis man vil gaa saa vidt, og Sagen er saa vigtig, at man kommer til den Anskuelse, at det er nødvendigt, saa maatte det være en Slags Differentialtold, der indførtes, men en faststaaende Told, som uden Hensyn til, at